

Nr 309

Av herr Westberg i Ljusdal m, fl., *angående avskrivningsunderlaget för skogsbilvägar.*

Då riksdagen år 1962 beslutade att en tredjedel av kostnaden för anläggande av skogsbilvägar skulle få avskrivas med 10 % per år, byggde beslutet på ett förslag från skattesakkunniga och därav föranledd proposition.

De sakkunniga hade dock själva utsagt att man vid fördelningen av anläggningskostnaderna på avdragsgill och icke avdragsgill del i saknad av tillförlitlig grund för fördelningen stannat för att schablonmässigt bestämma avskrivningsunderlaget till en tredjedel av anläggningskostnaden. Det var alltså vid den tidpunkten en rent skönsmässig bedömning som lades till grund för förslaget och det därpå grundade beslutet. Sedan dess har skogsnäringen undergått avsevärda förändringar i negativ riktning och rotvärdet har sjunkit. Anläggandet av en skogsbilväg kan icke heller alltid anses höja fastighetens långsiktiga saluvärde med det belopp som motsvarar investeringen i vägen. Däremot ökar skogsbilvägen möjligheterna att nyttiggöra skogen och därigenom öka råvarutillgången och därjämte bereda ökade sysselsättningsmöjligheter.

Då man summerar de olika skäl som talar för det berättigade i värdeminskningsavdrag för skogsvägsbyggnadskostnad och vikten av att byggandet av skogsbilvägar stimuleras, synes det uppenbart att avskrivningsunderlaget bör vara väsentligt högre än en tredjedel. Vi föreslår en höjning av avskrivningsunderlaget till två tredjedelar. En sådan höjning behöver inte betyda någon minskning i statsmakternas skatteinkomster, då genom ett ökat skogsvägsbyggande avverkningsvärdet höjs och därmed också skatteinkomsterna från skogsägarna.

Med stöd av vad ovan anförts får vi därför hemställa,
att riksdagen måtte besluta antaga följande

Förslag
till

Lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370).

Härigenom förordnas, att anvisningarna till 22 § kommunalskattelagen den 28 september 1928 skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

Anvisningar
till 22 §.

2. a. Avdrag medgives — — — — — anvisningarna till 29 §.
Såsom för — — — — — nödig bostadsbyggnad.
Fasta maskiner — — — — — första stycket.
Därest inkomst — — — — — om jordbruksfastighet.

b. Avdrag medgives i form av årliga värdeminskningssavdrag för sådan kostnad för täckdikningsanläggning som bestritts av den skattskyldige och avser arbete, vilket utförts under tid han ägt fastigheten och vilket icke utgjort reparation eller underhåll. Avdraget skall beräknas enligt avskrivningsplan och för år räknat utgöra tio procent av kostnaden, ändå att anläggningens varaktighetstid är längre eller kortare än tio år. Motsvarande skall gälla i fråga om kostnad för skogsväg, dock att endast två tredjedelar av sådan kostnad må utgöra underlag vid beräkandet av de årliga värdeminskningssavdragen. Har skattskyldigs jordbruksfastighet för visst år utvisat förlust eller så ringa överskott, att den skattskyldige vid beräkning av nettointäkten av fastigheten ej kunnat utnyttja det på året belöpande avdraget, skola beträffande rätt för den skattskyldige att tillgodoräkna sig det resterande avdraget för senare år bestämmelserna i punkt 3 c tredje stycket av anvisningarna till 29 § äga motsvarande tillämpning.

Har fastighet — — — — — årliga värdeminskningssavdrag.

I täckdikningsanläggning inbegripes även täckta avlopp i direkt anslutning till täckdikning.

Med skogsväg — — — — — till byggnad.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

Stockholm den 24 januari 1969

Olle Westberg (fp)
i Ljusdal

Karl-Erik Eriksson (fp)
i Arvika

Anders Jonsson (fp)
i Mora

Elias Jönsson (fp)
i Ingemarsgården